

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 879

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 septembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
767. — Hotărâre privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ale unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Dâmbovița, Constanța, Buzău, Brașov, Tulcea, Mureș, Alba, Bihor, Bacău, Ilfov și municipiul București, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 269 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–8
Decizia nr. 277 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–11
Decizia nr. 291 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ale unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Dâmbovița, Constanța, Buzău, Brașov, Tulcea, Mureș, Alba, Bihor, Bacău, Ilfov și municipiul București, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă modificarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a punerii în funcțiune a unor obiective de investiții cu caracter militar.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul apărării naționale,
Sorin-Dan Moldovan,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 18 septembrie 2025.
Nr. 767.

*) Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 269

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 13/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tiriță	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 13/1/2025, la care s-a anexat Dosarul nr. 324/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Sibiu — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.682/85/2024 și de Tribunalul Iași — Secția I civilă în Dosarul nr. 717/99/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Prin Încheierea din 15 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.682/85/2024, astfel cum a fost complinită ulterior, Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

Dacă personalul angajat în calitate de director al sistemului de gospodărirea apelor în cadrul Administrației Bazinale de Apă Olt beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase începând cu luna mai 2021, în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, și contractelor colective de muncă.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 3 ianuarie 2025, cu nr. 13/1/2025, termenul de soluționare fiind stabilit la 30 iunie 2025.

9. Ulterior, la 11 februarie 2025, pe rolul instanței supreme a fost înregistrat Dosarul nr. 324/1/2025, având ca obiect sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția I civilă în

Dosarul nr. 717/99/2024, în temeiul aceleiași ordonanțe de urgență, referitoare la următoarea chestiune de drept:

Dacă unui angajat cum este reclamanta (jurist) al Administrației Bazinale de Apă Prut-Bârlad i se cuvine acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, pentru perioada ulterioară lunii februarie 2021, dacă prin buletine de expertizare s-a stabilit că sunt incidente condițiile de acordare a acestui spor, în condițiile în care el nu era în plată la momentul intrării în vigoare a legii-cadru privind salarizarea unitară, având în vedere și prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum au fost acestea modificate prin acte normative ulterioare [art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, pentru anul 2021, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2022, și art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2023].

Dacă sporul sus-menționat i se cuvine unui angajat cum este reclamanta (jurist) al Administrației Bazinale de Apă Prut-Bârlad chiar și în situația în care nu a fost prevăzut în bugetul instituției, ținând cont de principiul sustenabilității financiare reglementat de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

10. În baza dispozițiilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea sesizării la Dosarul nr. 13/1/2025.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„Art. 38. — (...) (4) În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). (...)”

Anexa nr. VII — Reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului

„Art. 10. — Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază suplimentar și de sporuri specifice pentru condiții de muncă, după cum urmează:

a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; (...)”

12. Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 (Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017):

Anexa nr. 2 — Mărirea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă pentru personalul prevăzut la anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală

„Articol unic. — Pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, mărirea sporului pentru personalul prevăzut la anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală, în funcție de numărul de factori de risc întruniți, este următoarea:

a) spor de la 6,1% până la 10% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;

b) spor de la 3,1% până la 6% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 3 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;

c) spor de până la 3% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 2 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru.”

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018):

„Art. 34. — (...) (2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 274/2022 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020):

„Art. I. — (...) (3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021):

„Art. I. — (...) (5) În anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al

celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

16. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022*):

„Art. I. — (...) (5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept supuse interpretării

17. În Dosarul inițial nr. 13/1/2025, prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 17 iunie 2024, reclamantul a solicitat obligarea pârâtei Administrația Bazinală de Apă Olt la plata retroactivă a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase, începând cu luna mai 2021, în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10. lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 și contractelor colective de muncă incidente.

18. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că este angajat în cadrul Administrației Bazinale de Apă Olt, subordonată Administrației Naționale „Apele Române”, din 9 ianuarie 2003, pe durată nedeterminată, având funcția de director al sistemului de gospodărire apelor”, și că își desfășoară activitatea la sediul Sistemului de Gospodărire Apelor Sibiu.

19. Reclamantul a considerat că angajatorul trebuia să îi acorde sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase, fiind întrunite condițiile prevăzute de lege, întrucât prin buletinele de expertizare întocmite s-a constatat că locul de muncă în care își desfășoară activitatea se încadrează în cele aflate sub incidența a cel puțin 4 factori de risc.

20. Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii, susținând, în esență, că pentru acordarea sporului solicitat trebuie întrunite două condiții cumulative, respectiv prevederea legală și cea bugetară.

21. În Dosarul conexat nr. 324/1/2025, prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția I civilă la data de 23 ianuarie 2025 cu nr. 717/99/2024, reclamanta a chemat în judecată pe pârâta Administrația Bazinală de Apă Prut-Bârlad, solicitând obligarea acesteia la plata sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 și contractelor colective de muncă aplicabile, începând cu luna februarie 2021 și până la intervenirea unei cauze legale de modificare sau încetare, precum și obligarea pârâtei la emiterea deciziilor de salarizare în care să fie cuprins sporul solicitat.

22. În motivare, a arătat că este salariată a pârâtei pe durată nedeterminată, în funcția de consilier juridic, iar prin buletinele de determinare prin expertiză a locurilor de muncă din 27 aprilie 2020 și, respectiv, 7 aprilie 2023 s-a stabilit că locul de muncă în care își desfășoară activitatea se află sub incidența a cel puțin 6, respectiv 8 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017.

23. Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii, arătând că prevederile art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 s-au aplicat cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în coroborare cu măsurile financiar-bugetare și cu respectarea prevederilor art. 38 alin. (1)-(4) și (6) din același act normativ, din care rezultă obligația menținerii în plată a drepturilor salariale, iar acordarea sporului a fost imposibilă prin raportare la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

24. Sporul solicitat de reclamantă a reprezentat un drept salarial nou, care nu era inclus în drepturile salariale ale acesteia la momentul intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, și, astfel, prin raportare la dispozițiile art. 38 din legea-cadru coroborate cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021, acest spor nu putea fi acordat.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

25. *Completul de judecată al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă* a reținut că reclamantul face parte din familia ocupațională prevăzută de anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, fiind angajat pe o funcție de conducere în cadrul Administrației Bazinale de Apă Olt, respectiv director al Sistemului de Gospodărire Apelor Sibiu.

26. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită ca salarizarea sa să includă sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase, începând cu luna mai 2021, în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 și contractelor colective de muncă, retroactiv din luna mai 2021, precum și în continuare.

27. Astfel, în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv soluționarea cauzei depinde în tot de dezlegarea acestei chestiuni de drept, iar din verificările efectuate rezultă că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii sau al unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

28. În ceea ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului de judecată în a-și însuși o anumită interpretare, instanța de trimitere a reținut că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze instanța supremă.

29. În dosarul conexat, *completul de judecată al Tribunalului Iași — Secția I civilă* a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, arătând că acțiunea vizează stabilirea corectă a drepturilor salariale ale reclamantei, angajată a unei instituții publice, iar soluționarea litigiului depinde într-adevăr de o chestiune de drept, adică de modul de interpretare a dispozițiilor în materie de sporuri din legea salarizării unitare.

30. Instanța de trimitere a identificat Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie

2025, precizând că există o diferență de nuanță între cele două chestiuni, instanța supremă stabilind că, în situația din acea speță, care privea o altă categorie de angajați, sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuia acordat plafonat, în timp ce în cauza de față se pune problema dacă el ar trebui acordat în general, în contextul în care nu era în plată la momentul intrării în vigoare a legii privind salarizarea unitară.

31. În egală măsură, se mai pune și problema dacă acesta trebuia acordat în situația în care nu era prevăzut în bugetul instituției, ținând cont de principiul sustenabilității financiare reglementat de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

32. Punctele de vedere ale părților coincid cu susținerile făcute prin cererile de chemare în judecată și, respectiv, întâmpinările formulate în cele două sesizări conexate.

33. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

VI. Punctele de vedere ale completurilor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

34. *Completul de judecată al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă* a apreciat că obiectul sesizării și motivele invocate vizează însăși soluția ce urmează a se pronunța în cauză, astfel că o precizare a punctului său de vedere ar echivala cu o antepunțare în cauză, în sensul art. 42 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

35. *Completul de judecată al Tribunalului Iași — Secția I civilă* a considerat că dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 limitează salariul în ansamblul său la nivelurile stabilite de dispozițiile legale de plafonare ulterioare (de altfel, în această privință, a decis deja instanța supremă prin Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), dar nu pot fi interpretate în sensul că sporul nu ar trebui acordat dacă nu exista înainte de intrarea în vigoare a legii de salarizare unitară.

36. În egală măsură, prevederea sau neprevăderea în buget nu este de natură să influențeze vocația părții la primirea acestui spor, angajatorul având obligația să prevadă în buget sumele necesare achitării oricăror drepturi salariale datorate conform legii.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

37. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale în Dosarul inițial nr. 13/1/2025, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit practicii judiciare identificate, *într-o opinie* s-a apreciat că personalul angajat în cadrul administrațiilor bazinale de apă este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, în cuantum de 15%, prevăzut de art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu data la care salariul de bază al reclamantilor a ajuns la nivelul maxim prevăzut pentru anul 2022, cu respectarea limitărilor impuse de Legea-cadru nr. 153/2017.

38. În sprijinul acestei opinii au fost reținute statuările din cuprinsul Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, apreciindu-se că dezlegarea dată în privința modului în care trebuie interpretate dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 referitoare la sporuri are aplicabilitate generală.

39. *Într-o altă opinie* s-a apreciat că sporul în discuție se cuvine și anterior atingerii plafonului prevăzut pentru anul 2022 de Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât acest spor a fost prevăzut anterior și de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și

completările ulterioare, la anexa nr. VII, iar Decizia de recurs în interesul legii nr. 27 din 26 octombrie 2020 nu este incidentă, deoarece vizează situația particulară a angajaților Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor în privința cărora legislația, începând cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, nu a mai prevăzut din anul 2010 sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase.

40. Cu referire la a doua întrebare din sesizarea conexată s-a apreciat, *într-o opinie majoritară*, că sporul se cuvine la momentul îndeplinirii condițiilor legale, iar limitările bugetare nu pot constitui un motiv de înlăturare a drepturilor salariale, unitatea angajatoare având obligația să efectueze toate demersurile necesare pentru plata drepturilor legale și contractuale ale angajaților.

41. *Într-o opinie minoritară* s-a apreciat că acest spor nu poate fi plătit dacă nu există o alocare bugetară de fonduri, alocare ce era necesară pentru a putea genera dreptul la acordarea acestuia. Acordarea acestor drepturi salariale se poate efectua doar dacă sunt îndeplinite concomitent două condiții, și anume: existența buletinelor de determinare a condițiilor periculoase sau vătămătoare de muncă, eliberate în condițiile legii, și aprobarea de către ordonatorul principal de credite, cu încadrarea în bugetul anual de venituri și cheltuieli. Or, dreptul în discuție nu poate fi satisfăcut, câtă vreme una dintre condițiile impuse de lege nu este îndeplinită.

42. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

43. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în procedurile de unificare a practicii judiciare, au fost identificate următoarele decizii relevante:

— Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, prin care s-a admis recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului, stabilindu-se că: „*În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate*”, prezentând relevanță considerentele de la paragrafele 68-81;

— Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, prin care, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a stabilit că: „*La acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuie să se țină seama de plafonul prevăzut de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a*

Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Prin aceeași decizie a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat, prevăzut în Legea-cadru nr. 153/2017, anexa nr. VIII, capitolul I, litera B, art. 1 alin. (1), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 296/2023, capitolul III, secțiunea 1, articolul XXVI, punctul 10, poate fi acordat funcționarilor publici angajați în cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în condițiile în care prin aceasta s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017?”;

— Decizia nr. 28 din 10 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 martie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la următoarea problemă de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 23 coroborat cu art. 13 de la lit. B a capitolului I din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ», aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 34/2018, cu modificările ulterioare, respectiv dacă personalul didactic, auxiliar-didactic și nedidactic beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, sau de la data de 1 ianuarie 2018, data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

De asemenea, dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 raportat la art. 2 din Regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 34/2018, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase se acordă de la data emiterii buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, sau de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017/data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, nefiind întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

45. Cele două sesizări conexe adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

46. Prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 reglementează domeniul de aplicare a acestui act normativ, reprezentat de procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele

rezultate din actualizarea, recalcularea, revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind anumite prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

47. Litigiile deduse spre judecată celor două instanțe de trimitere nu se circumscriu însă acestui domeniu specific de reglementare, instanțele nefiind învestite cu soluționarea unor cereri privind stabilirea și plata de drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

48. Reclamanții din cele două dosare înregistrate pe rolul instanțelor de sesizare sunt angajați în cadrul Administrației Bazinale de Apă Olt și, respectiv, Administrației Bazinale de Apă Prut-Bârlad, subordonate Administrației Naționale „Apele Române”, și solicită plata retroactivă a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10. lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 și contractelor colective de muncă incidente.

49. Se observă că pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi salariale, însă personalul Administrației Naționale „Apele Române” nu este plătit din fonduri publice, astfel că litigiile privind salarizarea acestei categorii de personal nu intră în domeniul de aplicare al art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

50. Salarizarea personalului plătit din fonduri publice este reglementată de Legea-cadru nr. 153/2017, iar în anexele la această lege-cadru, numerotate de la I la IX, sunt incluse, în scop de sistematizare, o serie de familii ocupaționale de funcții bugetare [„Învățământ” (anexa nr. I), „Sănătate și asistență socială” (anexa nr. II), „Cultură” (anexa nr. III), „Diplomație” (anexa nr. IV), „Justiție” și Curtea Constituțională (anexa nr. V), „Apărare, ordine publică și securitate națională” (anexa nr. VI), „Administrație” (anexa nr. VIII) și „Funcțiile de demnitate publică” (anexa nr. IX)].

51. În anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt incluse reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, a ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului. Însă, chiar dacă această categorie de personal face obiectul reglementării legii-cadru de salarizare unitară, așa cum rezultă din prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), aceasta nu înseamnă că procesele privind plata drepturilor salariale ale acestei categorii intră, automat, în domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Ceea ce interesează, în concret, pentru accesarea procedurii speciale este sursa de finanțare a drepturilor salariale sau de natură salarială, anume din fonduri publice.

52. Conform dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002), aceasta „este instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, având ca scop cunoașterea, protecția, punerea în valoare și utilizarea durabilă a resurselor de apă, monopol natural de interes strategic pentru securitatea națională, precum și administrarea infrastructurii Sistemului național de gospodărire a apelor”.

53. Așa cum se menționează în alin. (2) al aceluiași articol, Administrația Națională „Apele Române” este o persoană juridică română și funcționează pe bază de gestiune și autonomie economică, în coordonarea autorității publice centrale din domeniul apelor.

54. Totodată, art. 5 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 prevede că „Salarizarea personalului preluat de Administrația Națională «Apele Române» se face în conformitate cu reglementările legale aplicabile instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii”.

55. Dispoziții similare se regăsesc și în art. 28 alin. (8) din Statutul de organizare și funcționare a Administrației Naționale „Apele Române”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2005, cu modificările ulterioare, iar la alin. (9) al aceluiași articol se prevede că drepturile și obligațiile personalului Administrației Naționale „Apele Române” sunt stabilite prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern și prin contractul individual de muncă, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

56. Având în vedere că salariile angajaților Administrației Naționale „Apele Române” sunt stabilite în baza contractului colectiv de muncă și a contractului individual de muncă, iar statul nu alocă venituri publice pentru costurile cu salariile acestui personal, finanțarea lui fiind realizată exclusiv din veniturile proprii ale acestei instituții, se constată că nu sunt întrunite premisele prevăzute de dispozițiile art. 1 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. De altfel, în același sens, al neincidentei procedurii speciale de sesizare a instanței supreme în cazul salariaților instituției publice în discuție, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 169 din 19 mai 2025 (nepublicată la data pronunțării prezentei decizii).

57. Cum cele două litigii nu se încadrează în acest domeniu specific de reglementare, întrucât instanțele de trimitere nu au fost investite cu soluționarea unor cereri privind stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fapt care demonstrează neîndeplinirea uneia dintre condițiile de admisibilitate în privința ambelor sesizări conexe,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Sibiu — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.682/85/2024 și de Tribunalul Iași — Secția I civilă în Dosarul nr. 717/99/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă personalul angajat în calitate de director al sistemului de gospodărirea apelor în cadrul Administrației Bazinale de Apă Olt beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase începând cu luna mai 2021, în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, și contractelor colective de muncă.

și, respectiv,

Dacă unui angajat cum este reclamanta (jurist) al Administrației Bazinale de Apă Prut-Bârlad i se cuvine acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază, calculat conform art. 10 lit. a) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, pentru perioada ulterioară lunii februarie 2021, dacă prin buletine de expertizare s-a stabilit că sunt incidente condițiile de acordare a acestui spor, în condițiile în care el nu era în plată la momentul intrării în vigoare a legii-cadru privind salarizarea unitară, având în vedere și prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum au fost acestea modificate prin acte normative ulterioare [art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, pentru anul 2021, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2022, și art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2023].

Dacă sporul sus-menționat i se cuvine unui angajat cum este reclamanta (jurist) al Administrației Bazinale de Apă Prut-Bârlad chiar și în situația în care nu a fost prevăzut în bugetul instituției, ținând cont de principiul sustenabilității financiare reglementat de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 277

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 3.042/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 3.042/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 862/90/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 4 decembrie 2024, în Dosarul nr. 862/90/2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în materia raporturilor de serviciu, guvernate de prevederile Codului administrativ, se poate dispune suspendarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public pe perioada în care acesta exercită un mandat de asistent judiciar, respectiv dacă pot fi aplicate în speță dispozițiile art. 50 lit. d) din Codul muncii, prin raportare la prevederile art. 513 alin. (1) lit. m) coroborat cu art. 367 din Codul administrativ și art. 1 alin. (1) și (2) din Codul muncii, având în vedere și dispozițiile art. 122 alin. (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, și ale art. 227 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (Codul administrativ)*

„Art. 367. — Dispozițiile prezentei părți se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz.”

„Art. 513. — (1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...)

m) în alte cazuri expres prevăzute de lege.”

9. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul muncii)*

„Art. 1. — (1) Prezentul cod reglementează domeniul raporturilor de muncă, modul în care se efectuează controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, precum și jurisdicția muncii.

(2) Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.”

„Art. 50. — Contractul individual de muncă se suspendă de drept în următoarele situații: (...)

d) exercitarea unei funcții în cadrul unei autorități executive, legislative ori judecătorești, pe toată durata mandatului, dacă legea nu prevede altfel;”

10. *Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 303/2022)

„Art. 227. — (1) Funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, astfel cum acestea sunt definite de legislația în vigoare, și a funcțiilor didactice de la Institutul Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri. (...)

(3) În considerarea statutului lor, judecătorii și procurorii, inclusiv cei care au calitatea de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt demnitari, neputând face parte concomitent din autoritatea judecătorească, puterea executivă sau legislativă.”

11. *Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare* (Legea nr. 304/2022)

„Art. 122. — (...) (2) Dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari.”

III. **Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept**

12. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea cu nr. 862/90/2024, reclamanta Agenția Națională a Funcționarilor Publici a chemat în judecată pe pârâții Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Vâlcea și P.G.M., solicitând instanței să dispună anularea Deciziei directorului executiv al Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Vâlcea din 19 septembrie 2023 privind suspendarea de drept a raportului de serviciu al pârâtului P.G.M.

13. Prin Sentința nr. 433 din 13 iunie 2024, Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă și pentru cauze de contencios administrativ și fiscal a respins cererea, ca neîntemeiată.

14. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că nereglementarea cazului de suspendare a raportului de serviciu pentru situația exercitării mandatului de asistent judiciar reprezintă o simplă omisiune a legiuitorului, care impune aplicarea în completare a normei de drept comun instituite de art. 50 lit. d) din Codul muncii.

15. Împotriva acestei sentințe reclamanta a declarat recurs prin care a solicitat casarea hotărârii atacate și, în urma rejudecării cauzei, admiterea acțiunii.

16. În motivare a susținut că nu există o dispoziție în cuprinsul Legii nr. 303/2022 care să prevadă posibilitatea suspendării raportului de serviciu al funcționarului public pe durata exercitării mandatului de asistent judiciar. A mai arătat că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 50 lit. d) din Codul muncii, având în vedere că aceste norme se aplică numai personalului care își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă.

IV. **Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii**

17. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

18. În acest sens a menționat că procesul în care s-a dispus sesizarea se circumscrie domeniului de aplicare al art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât privește suspendarea de drept a raportului de serviciu al unui funcționar public pe perioada în care acesta exercită mandatul de asistent judiciar.

19. Chestiunea de drept invocată este esențială în cauză, având în vedere că de interpretarea dispozițiilor legale pe care se întemeiază pretențiile și apărările părților depinde soluționarea pe fond a cauzei, aflată în calea de atac a recursului.

20. A mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept, care nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. **Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

21. Părțile au exprimat puncte de vedere conforme cu susținerile și apărările formulate în cauză.

VI. **Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

22. Instanța de trimitere a apreciat că, în materia raporturilor de serviciu guvernate de Codul administrativ, sunt aplicabile prevederile art. 1 alin. (2) din Codul muncii, față de norma de trimitere de la art. 367 din Codul administrativ. Astfel, din coroborarea dispozițiilor art. 513 alin. (1) lit. m) din Codul administrativ cu cele ale art. 50 lit. d) din Codul muncii rezultă că se poate dispune suspendarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public pe perioada în care acesta exercită mandatul de asistent judiciar.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale**

23. Din răspunsurile transmise de către instanțele consultate a rezultat o singură opinie.

24. Astfel, s-a apreciat că se poate dispune suspendarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public pe perioada în care acesta exercită mandatul de asistent judiciar.

25. S-a argumentat că enumerarea cazurilor de suspendare a raporturilor de serviciu din cuprinsul art. 513 din Codul administrativ este enunțiativă, conținutul lit. m) din cadrul aceluiași articol confirmând acest caracter. Chiar dacă nu există un temei legal expres care să reglementeze posibilitatea suspendării raportului de serviciu al unui funcționar public pe perioada în care acesta exercită mandatul de asistent judiciar, art. 513 alin. (1) lit. m) din Codul administrativ se completează cu art. 50 lit. d) din Codul muncii.

26. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție**

27. Nu au fost identificate decizii relevante cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

28. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

29. Temeiul prezentei sesizări este reprezentat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia conflictelor de muncă și cea de contencios administrativ ce vizează personalul plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

30. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise

pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

31. Astfel, conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

32. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) existența unei chestiuni de drept;
- d) de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- e) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

33. Referitor la prima condiție de admisibilitate a sesizării se constată că domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este stabilit expres prin dispozițiile art. 1 din acest act normativ.

34. Din analiza acestui articol rezultă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se aplică numai în cauzele care vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie sau alte prestații de asigurări sociale ale acestui personal.

35. Astfel, scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, menționat chiar în preambulul acestui

act normativ, a fost acela de a asigura cadrul necesar pentru unificarea practicii judiciare, „care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice”.

36. În acest condiții, referirea legiuitorului delegat în cuprinsul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 la aplicabilitatea acestui act normativ *inclusiv în procesele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal* trebuie subsumată scopului reglementării cu caracter special, și anume de a elimina diferențierile în materia stabilirii sau plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

37. Verificând îndeplinirea acestei condiții de admisibilitate a sesizării, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect anularea Deciziei directorului executiv al Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Vâlcea din 19 septembrie 2023 privind suspendarea de drept a raportului de serviciu al unui funcționar public, pe durata exercitării mandatului de asistent judiciar.

38. Se observă că limitele judecării, astfel cum au fost configurate de reclamantă prin cererea de chemare în judecată, privesc exclusiv legalitatea actului administrativ de suspendare a raportului de serviciu al unui funcționar public, fără a viza, în mod direct sau indirect, componenta salarială a raportului de serviciu.

39. Or, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 circumscrie aplicabilitatea acestui act normativ numai la procesele privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

40. Astfel, chiar dacă procesul privește raportul de serviciu al unui funcționar public, obiectul acestui proces nu vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

41. Ca atare, cauza în care a fost sesizată instanța supremă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu se circumscrie domeniului specific de reglementare al art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

42. Nefiind îndeplinită prima condiție de admisibilitate a sesizării formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, devine inutilă examinarea celorlalte condiții de admisibilitate.

43. Pentru aceste motive, constatând că procesul în care a fost formulată sesizarea nu se circumscrie domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 862/90/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în materia raporturilor de serviciu, guvernate de prevederile Codului administrativ, se poate dispune suspendarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public pe perioada în care acesta exercită un mandat de asistent judiciar, respectiv dacă pot fi aplicate în speță dispozițiile art. 50 lit. d) din Codul muncii, prin raportare la prevederile art. 513 alin. (1) lit. m) coroborat cu art. 367 din Codul administrativ și art. 1 alin. (1) și (2) din Codul muncii, având în vedere și dispozițiile art. 122 alin. (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, și ale art. 227 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 291

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 58/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Craiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 58/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.846/102/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 11 decembrie 2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Să se stabilească dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 27 alin. (12) din Legea educației naționale nr. 1/2011, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și abrogarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, arondarea creșelor de stat la solicitarea primarilor, ca urmare a hotărârilor autorităților deliberative, prin decizie a inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, unităților de învățământ care au nivel preșcolar cu program prelungit cu personalitate juridică sau unităților de învățământ care au în structură învățământ preșcolar reprezintă un transfer al întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia către un alt angajator în sensul art. 173 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ipoteza unui răspuns negativ la prima întrebare, să se stabilească dacă, în interpretarea art. II și VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2022 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și abrogarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, și a art. 33 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 566/2022 privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolare, trimiterea făcută la dispozițiile art. 28 alin. (1) și (2) și ale art. 36 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, impune păstrarea funcțiilor și a drepturilor salariale aflate în plată în luna decembrie 2022 deținute de personalul din creșe anterior arondării.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea educației naționale nr. 1/2011, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și abrogarea unor acte normative din domeniul protecției sociale (Legea nr. 1/2011)

„Art. 27. — (...) (12) Începând cu anul școlar 2021-2022, creșele de stat sunt arondate la solicitarea primarilor, ca urmare a hotărârilor autorităților deliberative, prin decizie a inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, unităților de învățământ care au nivel preșcolar cu program prelungit cu personalitate juridică sau unităților de învățământ care au în structură învățământ preșcolar. Decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București se comunică spre informare Ministerului Educației în termen de 15 zile de la emitere.”

9. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 53/2003 sau Codul muncii)

„Art. 173. — (1) Salariații beneficiază de protecția drepturilor lor în cazul în care se produce un transfer al întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia către un alt angajator, potrivit legii.

(2) Drepturile și obligațiile cedentului, care decurg dintr-un contract sau raport de muncă existent la data transferului, vor fi transferate integral cesionarului.

(3) Transferul întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia nu poate constitui motiv de concediere individuală sau colectivă a salariaților de către cedent ori de către cesionar.”

10. *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 263/2010)

„Art. 107. — (...) (3) Pensia poate fi recalculată prin adăugarea veniturilor și/sau a stagiilor de cotizare, perioadelor asimilate stagiilor de cotizare prevăzute de lege și prin valorificarea altor documente de natură să conducă la modificarea drepturilor de pensie, nevalorificate la stabilirea acesteia.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și abrogarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2022* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021)

„Art. II. — Salariile de bază ale funcțiilor specifice din creșe se vor stabili cu respectarea prevederilor art. 28 alin. (1) și (2) și ale art. 36 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. (...)”

„Art. VI. — La data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și conducerile unităților de învățământ preșcolar desemnate de acestea vor lua toate măsurile necesare pentru reorganizarea rețelei școlare, cu sprijinul autorităților administrației publice locale.”

12. *Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 566/2022 privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolare* (anexa la Hotărârea Guvernului nr. 566/2022)

„Art. 33. — (1) Structura orientativă a personalului din unitățile de învățământ preuniversitar cu nivel antepreșcolar este formată din:

a) personal de conducere: director, în cazul unităților prevăzute la art. 1 alin. (3) și la art. 6 alin. (1); în cazul celor prevăzute la art. 1 alin. (3), acesta este directorul unității de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică;

b) personal didactic de predare: educator-puericultor;

c) personal didactic auxiliar: administrator financiar, administrator de patrimoniu, infirmieră și, după caz, secretar;

d) personal nedidactic: asistent medical și, după caz, medic, bucătar, ajutor de bucătar (în cazul unităților cu program prelungit), îngrijitoare.

(2) Structura personalului din unitățile de educație timpurie antepreșcolare este stabilită în conformitate cu prevederile legale în vigoare pentru fiecare tip de serviciu în parte, cu obligativitatea respectării prevederilor prezentei metodologii.”

13. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea-cadru nr. 153/2017)

„Stabilirea salarizării pentru funcții specifice

Art. 28. — (1) Autoritățile, instituțiile publice și celelalte unități bugetare pot include în statele de funcții și unele funcții specifice altor domenii de activitate bugetară, prevăzute în anexele la prezenta lege, care se dovedesc a fi necesare desfășurării activității.

(2) Salariile de bază ale personalului încadrat în funcții specifice, care nu sunt prevăzute în prezenta lege, se stabilesc de ordonatorii principali de credite cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, al Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru funcționarii publici, prin asimilare cu funcțiile și salariile de bază prevăzute în anexele la prezenta lege și aplicabile categoriei de personal respective. (...)

Reîncadrarea personalului

Art. 36. — (...) (2) În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

14. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 8.310/3/2023, reclamantul Sindicatul Acord, în numele membrilor de sindicat indicați în acțiune (B.E. ș.a.), a solicitat instanței ca, în contradictoriu cu pârâta Grădinița nr. xxx, să dispună:

— obligarea pârâtei să respecte în privința reclamanților dispozițiile art. 173 din Codul muncii privitoare la transferul salariaților, respectiv să fie obligată pârâta să păstreze funcția și drepturile salariale aflate în plată în decembrie 2022, ca urmare a transferului de la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 2 (DGASPC Sector 2) la unitatea pârâtă;

— obligarea pârâtei la întocmirea, începând cu 1 ianuarie 2023, a contractelor individuale de muncă ale reclamanților cu respectarea drepturilor salariale și a funcției deținute avute în decembrie 2022, ca urmare a transferului de la unitatea pârâtă, cu valorificarea majorărilor salariale stabilite începând cu 1 ianuarie 2023, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022*);

— obligarea pârâtei la calculul și plata în favoarea reclamanților a despăgubirilor bănești stabilite ca diferență între drepturile salariale convenite conform art. 173 din Codul muncii raportat la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și cele efectiv plătite de unitatea pârâtă începând cu 1 ianuarie 2023 și în continuare;

— actualizarea sumelor de bani prevăzute mai sus cu indicele de inflație aferent perioadei de la care trebuia acordat sporul și până la data plății efective și cu dobânda legală penalizatoare aferentă aceleiași perioade;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

15. În privința membrei de sindicat B.E., cauza a fost declinată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în favoarea Tribunalului Mureș, prin *Sentința civilă* nr. 4.014 din 23 iunie 2023.

16. Prin *Sentința civilă* nr. 2.517 din 10 mai 2024, pronunțată de Tribunalul Mureș în Dosarul nr. 5.846/102/2023, prima instanță a admis cererea reclamantei, astfel cum a fost formulată, obligând pârâta Grădinița xxx ca începând cu data de 1.01.2023 să păstreze funcția și drepturile salariale aflate în plată în luna decembrie 2022 și să încheie contract de muncă cu reclamanta cu respectarea funcției și a drepturilor salariale avute în decembrie 2022, dar și la plata diferențelor salariale rezultate, actualizate cu rata inflației și cu plata dobânzii legale.

17. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta, solicitând schimbarea hotărârii, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată ca nefondată. În motivare a arătat că în mod greșit prima instanță a apreciat că transferul membrei de sindicat trebuie să se realizeze pe un post similar sau

echivalent, iar nu pe unul inferior, deoarece, în speță, nu este vorba de un transfer de întreprindere realizat în conformitate cu art. 173 din Codul muncii, așa cum în mod greșit a înțeles prima instanță, ci un transfer la cerere, realizat în conformitate cu dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017.

IV. Motivele reținerii de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

18. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere asupra dezlegării chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. În opinia instanței de trimitere, arondarea creșelor la unitățile de învățământ în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2021 și a anexei la Hotărârea Guvernului nr. 566/2022 nu constituie un „transfer de întreprindere” în sensul art. 173 din Codul muncii, al Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariale în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora, cu modificările ulterioare (Legea nr. 67/2006) și al Directivei 2001/23/CE.

21. În ceea ce privește cea de-a doua chestiune supusă dezlegării, instanța a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 și anexa la Hotărârea Guvernului nr. 655/2022 nu impun obligativitatea ca unitățile de învățământ să preia automat personalul nedidactic (de exemplu, infirmiere, îngrijitoare) din fostele creșe și nici să le mențină funcțiile sau salariile avute anterior arondării creșelor.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

22. La solicitarea Înaltei Curți, instanțele naționale au comunicat un număr mic de opinii teoretice cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul sesizării, fără a identifica și comunica practică judiciară cu privire la aceste aspecte.

23. Astfel, într-o primă opinie, instanțele consultate au transmis faptul că, în interpretarea dispozițiilor art. 27 alin. (12) din Legea nr. 1/2011, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021, arondarea creșelor de stat la solicitarea primarilor, ca urmare a hotărârilor autorităților deliberative, prin decizie a inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, unităților de învățământ care au nivel preșcolar cu program prelungit cu personalitate juridică sau unităților de învățământ care au în structură învățământ preșcolar nu reprezintă un transfer al întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia către un alt angajator, în sensul art. 173 din Codul muncii (tribunalele Buzău, Călărași, Ilfov și Iași).

24. Cea de-a doua opinie exprimată a fost în sensul că, în interpretarea dispozițiilor antemenționate, arondarea creșelor de stat la solicitarea primarilor, ca urmare a hotărârilor autorităților deliberative, prin decizie a inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, unităților de învățământ care au nivel preșcolar cu program prelungit cu personalitate juridică sau unităților de învățământ care au în structură învățământ preșcolar reprezintă un transfer al întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia către un alt angajator în sensul art. 173 din Codul muncii (Curtea de Apel București, tribunalele București, Giurgiu și Teleorman).

25. Cu privire la ce-a de-a doua problemă de drept, tribunalele Călărași, Ilfov și Iași au apreciat că nu este obligatorie păstrarea funcțiilor și a drepturilor salariale aflate în plată în luna decembrie 2022, deținute de personalul din creșe anterior arondării, în timp ce judecătorii din cadrul Tribunalului Buzău au opinat în sensul că, în interpretarea art. II și VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 și art. 33 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 566/2022, trimiterea făcută la dispozițiile art. 28 alin. (1) și (2) și art. 36 alin. (2) din Legea-

cadru nr. 153/2017 impune păstrarea funcțiilor și a drepturilor salariale aflate în plată în luna decembrie 2022 deținute de personalul din creșe anterior arondării.

26. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

27. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

28. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată următoarea decizie care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizării: Decizia nr. 114 din 31 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 19 iunie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență sus-menționate la prevederile Codului de procedură civilă, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

31. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

- existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- sesizarea să privească o chestiune de drept;
- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

32. Evaluarea elementelor prezentei sesizări relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

33. Astfel, sesizarea a fost formulată într-un litigiu având ca obiect stabilirea drepturilor salariale ale unei persoane ce se înscrie în noțiunea de personal plătit din fonduri publice, se află în curs de soluționare în calea de atac, în fața unui complet de judecată din cadrul Secției I civile a Curții de Apel Târgu Mureș, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept enunțate, trei dintre condițiile de admisibilitate a sesizării fiind îndeplinite.

34. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate, respectiv ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

35. În legătură cu acest din urmă aspect, se observă că art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 coincide în conținut cu art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât nu instituie vreo derogare de la dreptul comun.

36. Prin urmare, văzând și norma de trimitere la prevederile Codului de procedură civilă, din cuprinsul art. 4 al ordonanței de urgență anterior menționate, se constată că, și în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, prevăzută de Codul de procedură civilă, a cărei semnificație a fost conturată

în jurisprudența constantă a Înaltei Curți referitoare la procedura prevăzută de dispozițiile art. 519-520 din Codul de procedură civilă.

37. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie veritabilă, în sensul ca întrebarea adresată instanței supreme să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

38. Mai mult decât atât, expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a acesteia și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecării.

39. Totodată, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65), s-a mai reținut că „problema eficienței sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție (...), reclamă (...) o chestiune juridică reală, care ridică probleme de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii ce necesită rezolvarea de principiu a chestiunii de drept în procedura hotărârii prealabile, și nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu. (...) Cum interpretarea normelor de către judecător implică tocmai acel procedeu logico-judiciar de stabilire a conținutului și sensului acestor norme, chestiunea de drept trebuie să suscite serioase dificultăți care ar împiedica pronunțarea soluției, deci nu simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei”.

40. Din considerentele prezentate în cadrul paragrafelor anterioare rezultă că sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecării, iar pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, și nu într-o stare de fapt, aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei.

41. Prin raportare la aceste exigențe, în urma evaluării elementelor sesizării formulate, se constată că instanța de trimitere nu pune, însă, în discuție interpretarea unei anume norme de drept, ci atât prima, cât și a doua întrebare formulate de instanță urmăresc, în realitate, identificarea normei aplicabile în cauză, și nu o interpretare abstractă și de principiu a unei chestiuni de drept.

42. În concret, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă art. 173 din Codul muncii este aplicabil situației juridice deduse judecării, respectiv dacă trebuie menținute funcțiile și drepturile salariale ale personalului din creșe anterior arondării. Acest demers nu vizează însă o problemă de drept de interes general, ci determinarea normei incidente și a modului de aplicare a acesteia în situația litigioasă expusă în actul de sesizare, aspecte care însă excedează competențelor Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În consecință, întrebarea adresată instanței supreme nu se circumscrie necesității unei interpretări *in abstracto* a unor dispoziții legale, reprezentând, în realitate, o problemă de determinare a normei aplicabile, în funcție de cadrul judecării, contrar exigențelor procedurale ale mecanismului hotărârii prealabile, care impun ca sesizarea să vizeze exclusiv chestiuni de interpretare a legii la nivel de principiu. Ca atare, sesizarea

nu poate primi o dezlegare pe fond, câtă vreme se tinde la o „delegare” a funcției jurisdicționale a instanței de trimitere (aceea de a aplica dreptul faptelor deduse judecării) către instanța supremă, îndrituită legal doar să dea dezlegări de principiu asupra unor veritabile chestiuni de drept, iar nu să confirme norma de drept incidentă raportului juridic litigios.

43. Din modul în care instanța de trimitere a formulat punctul de vedere asupra problemei de drept, se constată că judecătorul nu se confruntă cu o veritabilă dificultate în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale în circumstanțele litigiului dedus judecării. Astfel, deși instanța de trimitere afirmă că dificultatea rezultă din noutatea reglementării, din lipsa de claritate a termenului „arondare” folosit de legiuitor, precum și din generalitatea termenilor art. 173 din Codul muncii și lipsa de coerență a dispozițiilor Legii nr. 67/2006 în privința interpretării noțiunii de unitate economică și transfer din cadrul Directivei 2001/23/CE, aceasta nu dezvoltă în concret aceste argumente. Din contră, în cadrul încheierii de sesizare, instanța formulează un raționament juridic coerent și bine structurat, pe de o parte, în sensul inaplicabilității art. 173 din Codul muncii la situația din cauză, iar pe de altă parte, în sensul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 și anexa la Hotărârea Guvernului nr. 655/2022 nu impun obligativitatea ca unitățile de învățământ să preia automat personalul nedidactic (de exemplu, infirmiere, îngrijitoare) din fostele creșe și nici să le mențină funcțiile sau salariile avute anterior arondării creșelor, nerezultând aspectele de neclaritate și incoerență evocate în partea de admisibilitate a chestiunii.

44. Se constată astfel că instanța de trimitere nu a avut nicio dificultate în interpretarea normelor legale și nici nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept în discuție este susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la posibile interpretări diferite ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a interpreta și aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

45. Chiar dacă instanța de trimitere a prezentat două posibile interpretări antinomice pe care chestiunea de drept le-ar suscita (prima fiind de aplicare a dispozițiilor art. 173 din Codul muncii, iar *secunda* de inaplicare a acestui articol, respectiv de negare a existenței unui transfer de întreprindere în înțelesul art. 173 din Codul muncii), totuși intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a formula o dezlegare cu privire la norma de drept nu este necesară, având în vedere faptul că însăși instanța de trimitere face apel la o practică judiciară majoritară în sensul aplicării art. 173 din Codul muncii, dar și faptul că toate instanțele naționale consultate au comunicat faptul că nu a fost identificată practică judiciară cu privire la chestiunile de drept în discuție, un număr mic dintre acestea transmițând doar opinii teoretice. Or, una dintre condițiile admisibilității sesizării este existența unei practici judiciare neunitare sau riscul de dezvoltare a unei astfel de practici, ceea ce nu rezultă din cuprinsul sesizării.

46. Dezvoltarea motivării sesizării indică mai degrabă o problemă teoretică cu privire la aplicarea dreptului Uniunii Europene (*Directiva 2001/23/CE*) și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (*CJUE*), decât o dificultate concretă legată de interpretarea dreptului intern. Or, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este competent să se pronunțe cu privire la interpretarea normelor europene sau asupra aplicabilității directe a jurisprudenței CJUE, în absența unei veritabile chestiuni de drept naționale controversate.

47. Așadar, în lipsa problemei de interpretare din partea instanței a textelor legale naționale, de natură a constitui izvor al jurisprudenței divergente și care să justifice pronunțarea hotărârii prealabile, sesizarea urmărește doar o confirmare

a soluției care se prefigurează în cauza cu care a fost investită, abordare ce are semnificația nesocotirii sensului și rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile. Operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează fiecare litigiu, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al

instanței investite cu soluționarea litigiului, neputând fi transferate completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

48. A rezolva pretinsa chestiune preliminară de către Înalta Curte, în cadrul prezentei hotărâri, ar constitui, în cele din urmă, chiar un act de judecată a speței, prin aplicarea normelor incidente la situația de fapt, ceea ce este nepermis în cadrul prezentei proceduri de unificare.

49. În considerarea argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unei veritabile probleme de drept, având un grad ridicat de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.846/102/2023, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Să se stabilească dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 27 alin. (1²) din Legea educației naționale nr. 1/2011, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și abrogarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, arondarea creșelor de stat la solicitarea primarilor, ca urmare a hotărârilor autorităților deliberative, prin decizie a inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, unităților de învățământ care au nivel preșcolar cu program prelungit cu personalitate juridică sau unităților de învățământ care au în structură învățământ preșcolar reprezintă un transfer al întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia către un alt angajator în sensul art. 173 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ipoteza unui răspuns negativ la prima întrebare, să se stabilească dacă, în interpretarea art. II și VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2022 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și abrogarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, și a art. 33 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 566/2022 privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolară, trimiterea făcută la dispozițiile art. 28 alin. (1) și (2) și art. 36 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, impune păstrarea funcțiilor și a drepturilor salariale aflate în plată în luna decembrie 2022, deținute de personalul din creșe anterior arondării.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

